

Jmenuji se Simona, je mi 25 let a hned po škole jsem začala pracovat jako zdravotní sestra v Úrazové nemocnici, kde jsem již třetím rokem na mužské traumatologii. Práce je někdy velice náročná, a to nejen fyzicky, ale také psychicky. S pacienty každý den prožíváme jejich bolesti a obavy, sdílíme s nimi jejich příběhy, staráme se o ně doslova ve dne v noci. Ale ten pocit, když za vámi po několika měsících přijde pacient po svých s upřímným poděkováním, že jsme mu pomohli dostat se zpět na nohy po těžké autonehodě, mi vytváří úsměv na tváři a práce mi pak dává smysl.

Navíc na to nejsem sama, společně tvoříme skvělý tým, který umí táhnout za jeden provaz a vše je pak mnohem snazší.

